

ΔΙΚΤΥΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ **Και το Πανεπιστήμιο θύμα του ανελέητου κοινωνικού πολέμου!**

Βιώνουμε τη ζοφερή πραγματικότητα ενός ανελέητου κοινωνικού πολέμου που διεξάγει το απολυταρχικό καθεστώς του μεγάλου κεφαλαίου ενάντια στους εργαζόμενους, στους νέους, στο λαό. Εκατομμύρια τα θύματα. Φτώχεια, ανεργία, μετανάστευση, κατάργηση θεμελιωδών κατακτήσεων εργασιακών, κοινωνικών, πολιτικών. Η βία, η καταστολή, η επιστράτευση και στη συνέχεια το πραξικοπηματικό κλείσιμο δημόσιας λειτουργίας με την απόλυση όλων των εργαζομένων, πάνε μαζί με την εμπορευματοποίηση κάθε δημόσιου αγαθού και την εκποίηση του δημόσιου πλούτου. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες οι μαχόμενες δυνάμεις της κοινωνίας επιμένουν να αντιστέκονται χτίζοντας ελπίδα για την ανατροπή τους.

Ίδια κατάσταση επικρατεί και στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και όχι μόνο. Οι προϋπολογισμοί των πανεπιστημίων δεν επιτρέπουν ούτε την κάλυψη των λειτουργικών εξόδων, οι μισθοί όλων έχουν συρρικνωθεί, καθηγητές και φοιτητές δεν έχουν πρόσβαση σε ηλεκτρονικές πηγές ούτε σε αναλώσιμα για εργαστήρια και έρευνα, η φοιτητική μέριμνα έχει συρρικνωθεί, το διοικητικό προσωπικό μετακινείται σε άλλες δομές, δεν προκηρύσσονται νέες θέσεις προσωπικού (ΔΕΠ, ΕΕΔΠ, ΕΤΕΠ), εκλεγμένα μέλη ΔΕΠ δεν διορίζονται, οι συμβασιούχοι διδάσκοντες του ΠΔ 407 καταργούνται. Από έλλειψη προσωπικού και πόρων εργαστήρια κλείνουν και τα προγράμματα σπουδών «κουρεύονται». Ο μαρασμός είναι πλέον καθημερινή πραγματικότητα.

Με το σχέδιο ΑΘΗΝΑ και την αυθαίρετη κατάργηση/συγχώνευση ιδρυμάτων, σχολών, τμημάτων, έγινε το πρώτο βήμα για τη μνημονιακή συρρίκνωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης κατά 30%. Από τις διοικήσεις, πρυτανικές αρχές και Συμβούλια Ιδρύματος (ΣΙ), πειθήνια υλοποιείται, σχεδόν σιωπηρά, η επόμενη φάση για τη σχεδιασμένη υποβάθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, που θα επισφραγίσει την εξαθλίωση και θα ορίσει «ρεαλιστικά» τον νέο χάρτη της, με τη μετάλλαξη της φυσιογνωμίας και του κοινωνικού της ρόλου και με σοβαρή μείωση των φοιτητών αλλά και μαζικές απολύσεις διδακτικού και διοικητικού προσωπικού, με δίδακτρα ακόμη και σε προπτυχιακές σπουδές.

Παράλληλα με τον οικονομικό στραγγαλισμό της πενιχρής χρηματοδότης, η κυβέρνηση επιβάλλει την αφαιμάξη των πόρων των δημόσιων ιδρυμάτων. Μετά το «κούρεμα» των διαθεσίμων για το PSI, ακολούθησε η εκχώρηση των ακινήτων στο ΤΑΙΠΕΔ, και η χρησιμοποίηση της ιδιαίτερης περιουσίας αλλά και των κληροδοτημάτων τους για τη μαύρη τρύπα της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών. Για την εδραίωση του επιχειρηματικού πανεπιστημίου, σε κάθε ίδρυμα θα λειτουργεί Ανώνυμη Εταιρεία (ΝΠΙΔ) στην οποία θα υπαχθούν η ιδιαίτερη περιουσία και ο ειδικός λογαριασμός του και θα «αξιοποιείται» επιχειρηματικά τόσο κάθε περιουσιακό στοιχείο όσο και το ερευνητικό έργο των μελών του. Έτσι, κεντρικά η κυβέρνηση μπορεί να ελέγχει τόσο τους πόρους όσο και την ακαδημαϊκή φυσιογνωμία των ιδρυμάτων αφού ο υπουργός αποφασίζει πλέον και τις «κατευθύνσεις» στις σπουδές που παρέχουν οι σχολές.

Στα δημόσια πανεπιστήμια συστηματικά επιτελείται μια αντιδημοκρατική οπισθοδρόμηση: Η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, η κατάργηση των δημοκρατικών συλλογικών οργάνων και ο αυταρχισμός και η αδιαφάνεια της νέας διοίκησης (ΣΙ, πρυτάνεις, Σύγκλητοι, κοσμήτορες), οι συχνές εισαγγελικές παρεμβάσεις, η συχνή παρουσία των ΜΑΤ και με πρόσκληση πρυτανικών αρχών, οι απειλές και διώξεις πανεπιστημιακών (βλ. πειθαρχικά μελών ΔΕΠ στο ΤΕΦΑΑ του ΕΚΠΑ), οι διώξεις συνδικαλιστών φοιτητών (βλ. Τμήμα Φυσικής Πανεπιστημίου Κρήτης) και οι μαζικές διαγραφές φοιτητών που έχουν ήδη ξεκινήσει.

Για τα Συμβούλια Ιδρύματος, η σταδιακή επιβολή του ρόλου τους δικαιώνει την εκτίμησή μας ότι

σημαντικός σταθμός στην εφαρμογή του σχεδίου για τη διάλυση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ήταν η ύπαρξη αυτών των οργάνων. Συνεδριάζουν εν κρυπτώ, και σε χώρους συνήθως έξω από τα ιδρύματα, και δεν δημοσιοποιούν τις αποφάσεις που παίρνουν ερήμην της κοινότητας, σε τι διαφέρουν από τη μορφή διοίκησης μιας ανώνυμης εταιρείας; Τα νέα θεσμικά όργανα αποτελούν “άλλοθι” για την ωμή επέμβαση της πολιτείας στα πανεπιστήμια. Γι’ αυτό και είναι τουλάχιστον υποκριτικό να κόπτονται σήμερα για τους ακαδημαϊκούς θεσμούς και το αυτοδιοίκητο τα όργανα αυτά που υλοποιούν την κατάλυσή τους και να εκπλήσσονται από τις επεμβάσεις του υπουργείου.

Είμαστε σαφείς και τότε και τώρα: το πανεπιστήμιο περνά σε μια άλλη συνθήκη, περαιτέρω εμπορευματοποίησης και αποδιάρθρωσης που στα πλαίσια της οικονομικής κρίσης και της μνημονιακής πολιτικής παροξύνεται. Το δημοκρατικό κεκτημένο στις σπουδές και τη διοίκηση ακυρώνεται.

Για αυτό θα παλέψουμε συλλογικά μέσα από τους συλλόγους διδασκόντων, τις πρωτοβουλίες φοιτητών, καθηγητών και εργαζομένων, τις γενικές συνελεύσεις των τμημάτων για:

- την προστασία των γνωστικών αντικειμένων και των τμημάτων που τα θεραπεύουν
- τη μη υποβάθμιση των σπουδών και των πτυχίων
- τη διατήρηση και επέκταση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των πτυχιούχων
- δωρεάν φοίτηση και στέγαση και δωρεάν χορήγηση όλων των συγγραμμάτων
- για την ακαδημαϊκή ελευθερία και το πανεπιστημιακό άσυλο
- αξιοπρεπείς εργασιακές συνθήκες και αξιοπρεπείς αμοιβές μέσα στα πανεπιστήμια τόσο για τα μέλη ΔΕΠ, το ερευνητικό προσωπικό, τους διοικητικούς υπαλλήλους και όσους προσφέρουν υπηρεσίες στα ιδρύματα
- τη δημοκρατική και διαφανή διοίκηση
- τον δημόσιο χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης και την προστασία της παρουσίας των ιδρυμάτων
- προϋπολογισμούς που να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των ιδρυμάτων, στις ανάγκες των σπουδών και της έρευνας
- την υπεράσπιση των συναδέλφων και των φοιτητών που αντιμετωπίζουν την εκδικητική συμπεριφορά της διοίκησης και της κυβέρνησης για τη στάση τους απέναντι στο νέο νομοθετικό πλαίσιο

Θα παλέψουμε ενάντια:

- στον αποκλεισμό μερίδας της νεολαίας από την ανώτατη εκπαίδευση λόγω φτωχοποίησης
- στην πειθάρχηση των μελών ΔΕΠ, εργαζομένων και φοιτητών

Η κυβέρνηση επιβάλλει την αντιλαϊκή πολιτική της με συκοφαντίες, απειλές, ωμή βία, χωρίς να τηρεί καν τα προσήματα μιας κοινοβουλευτικής αστικής δημοκρατίας, με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, με επιστράτευση των εκπαιδευτικών και όσων εργαζομένων αγωνίζονται, και τώρα με την χουντική πρακτική της ακαριαίας διάλυσης της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης (ΕΡΤ), την απόλυση του προσωπικού και την εκχώρηση του πεδίου στο μονοπώλιο της συντεχνίας των ιδιοκτητών των ιδιωτικών ΜΜΕ. Ο αγώνας των απολυμένων εργαζόμενων στην ΕΡΤ, είναι αγώνας όλων των απολυμένων, όλων των άνεργων, όλων των εργαζόμενων, της νεολαίας. Είναι αγώνας όλων μας!

Για την ανατροπή αυτής της πολιτικής θα αγωνιστούμε μαζί με το λαό, για τη ζωή και την αξιοπρέπεια, για τις δημοκρατικές και κοινωνικές κατακτήσεις, το δικαίωμα στη γνώση, στη δημόσια παιδεία, για μια δωρεάν, δημόσια ανώτατη παιδεία, για το δικαίωμα στην ενημέρωση και τον πολιτισμό.

Είναι η στιγμή να διαλέξει ο καθένας όχθη!